

IKEM

Zpravodaj pro zaměstnance Institutu
klinické a experimentální medicíny

**VÁŽENÉ KOLEGYNĚ,
VÁŽENÍ KOLEGOVĚ,**

ráda bych vám v krátkosti představila úsek ošetrovatelské péče (ÚHS), který metodicky řídí nelékařský zdravotnický personál v IKEM. Zajišťuje chod ambulantních provozů, sanitářských služeb, nutričních terapeutů, centrálního příjmu pacientů a centrálních archivů zdravotnické dokumentace.

V loňském roce se podařilo naplnit a stabilizovat personální obsazení sester, pevně věříme, že tato situace bude do budoucna trvalá. Jako další důležitý krok považujeme zavedení identifikačních náramků pro pacienty, což je dnes i jedním z bodů bezpečnostních opatření ministerstva zdravotnictví.

Náramky jsou barevně odlišeny dle odborných center.

V letošním roce plánujeme na úseku ÚHS blok seminářů pro nelékařské zdravotnické pracovníky, jehož cílem je lepší poznání a pochopení všech provozů v IKEM. Každá klinika zde představí své vlastní

pracoviště, což jistě přispěje k lepší vzájemné komunikaci. Další chystanou novinkou je e-learningový test ke kurzu první pomoci. Protože každý zaměstnanec musí periodicky absolvovat školení první pomoci a následný test, věřím, že tato forma bude pro všechny pohodlnější.

Nemohu zde nezmínit účast jedné ze sester ambulantního provozu Marty Křížové ve finále soutěže Sestra roku. K tomuto úspěchu ještě jednou srdečně gratuluji!

Přeji všem krásné nadcházející letní dny.

Mgr. Martina Šochmanová
náměstkyně pro ošetrovatelskou péči
– hlavní sestra

Marta Křížová – ocenění Sestra roku měla na dosah

IKEM nemá pouze špičkové lékaře a vědce, ale i sestřičky. Svědčí o tom poslední, již jedenáctý, ročník soutěže Sestra roku, do jehož finále se v kategorii Sestra v nemocniční a ambulantní péči dostala rovněž paní Marta Křížová. Ta pracuje jako podiatrická sestra na ambulanci Kliniky diabetologie IKEM.

Jak dlouho už děláte sestřičku?

Od roku 1968, kdy jsem dostudovala – tedy 43 let. Začínala jsem v Dětské fakultní nemocnici, která dříve sídlila na Karlově v Praze. Poté jsem pracovala na Poliklinice v Praze – Vysočanech a do IKEM jsem nastoupila v roce 1991. Nejprve na částečný úvazek a o dva roky později na plný. Od začátku jsem sloužila na podiatrické ambulanci a jsem zde vlastně od jejího zrodu.

Co vás přivedlo k práci sestřičky?

Maminka vždy chtěla, abych byla lékařkou. Já jsem si ale zvolila jinou cestu – chtěla jsem mít rodinu a děti, takže práce sestřičky pro mě byla vhodná volba. Přestože na studium na vysoké škole nedošlo, snažila jsme se dále vzdělávat. V IKEM mi dali možnost, abych si dokončila vzdělání v oblasti diabetologie, umožnili mi jezdit na semináře a kongresy a přednášet. I díky tomu mě tato práce moc baví. V IKEM mám navíc možnost uplatnit své schopnosti více než kde jinde a navíc je ta práce hodně pestrá.

Proč jste si zvolila právě podiatrii?

Já sama mám diabetes a na jednom rekondičním pobytu jsem se zmínila o tom, že mám absolvovaný pedikérský kurz. Díky

tomu jsem dostala nabídku, abych pomohla při rozjezdu podiatrické ambulance v IKEM. A tím jsem vlastně do té podiatrie vplula.

Kdo vás přihlásil do soutěže Sestra roku a co jste na to říkala?

Přihlásila mě paní profesorka Jirkovská. Snažila jsem se jí to rozmluvit, ale nepodařilo se mi to a nakonec jsem se nechala přemluvit.

Jak to probíhalo?

V prosinci mi zavolali, že jsem se dostala do finále. Byla jsem k tomu sice trochu skeptická, ale když už jsem se dostala tak daleko, chtěla jsem udělat radost lidem v mém okolí a zabodovat. Měla jsem z toho strach, bála jsem se, co budu říkat a na co se mě budou ptát. Nakonec to nebylo tak děsivé.

Mrzelo vás, že jste nakonec nevyhrála?

Sice jsem nevyhrála, ale později jsem se dozvěděla, že jsem v internetovém kole získala 457 hlasů od široké veřejnosti. To považuji za krásné číslo a jsem za to velmi vděčná. ■

Finalistka přijímá blahopřání